

Ef; 4:1-16.

„Ajándékokat adott az embereknek” – olvassuk Jézusról az igében. Jézus megajándékozott minket.

Az értékes ajándék, már amit a megajándékozott értékesnek tekint, mindig megváltoztatja az életet. Egy tévé átrendezi az időbeosztást, egy autó átírja a közel és távol fogalmát. De egy szál virág is hat a kedélyünkre. Az ajándék hat ránk.

Isten is megajándékoz bennünket. Így olvassuk: „ajándékokat adott az embereknek”. S ha ez az isten ajándék számunkra becses, akkor ez is jócskán felforgatja, megváltoztatja életünket. Megváltoztatja időbeosztásunkat. Lehet, eddig a pingpongedzés volt a legfontosabb, s most mégse találok mindig időt rá, mert fontosabbá lett a bibliaóra. Olyanról is tudok, aki az esti szivarjáról és pohár boráról mondott le valamilyen gyülekezeti elfoglaltság miatt. Isten ajándéka miatt, lehet, tanulni kezd valaki. Mert gyerekkorában az alap bibliai történetek is kimaradtak. Isten ajándéka, kitágítja a távlatainkat. Ami eddig elérhetetlen távol volt; a menny, egyszeriben csak elérhető távolságba került. Isten ajándéka megváltoztatja emberi kapcsolatainkat. Az a rém ellenszenves fickó, aki már tíz éve is keresztbe tett nekem, egyszer csak kereszttyén testvéremmé lett. S másokká lettek a szándékaim is, mióta Isten ajándékát elfogadtam. Másként akarok azóta érezni és cselekedni, mint annak előtte. Bizony Isten ajándéka, ha becses számunkra, nagyon mély változásokat idéz elő életünkben. De mi is tulajdonképpen ez az ajándék, amit Isten Jézus által ajándékozott nekünk?

Részletesen kifejtette ezt Pál apostol a levél első három részében, melyekkel az elmúlt hetekben foglalkoztunk. Elmondta, hogy mi, akikben Isten semmi jóságot vagy érdemet fel nem fedezhetett, mert a világ életmódja szerint éltünk, s testünk kívánságait követtük, s ezért a harag és halál fiaai voltunk, hogyan kaptuk meg Isten ajándékait Jézus által. A kegyelmet, mert Isten szeret minket. Nem mintha szeretetreméltók lennénk, hanem egyszerűen csak azért, mert Istennek a szeretet a természete. S ezért elküldte Jézust, aki le is szállt a földre. A föld alsó részeibe, a bűnnek a mélységeibe, ahol a pénzbalvány rabjai: a vámszedők és a paráznák éltek. S leszállt a démoni megkötözöttségben élő emberekhez is, a szerencsétlen holdkóros fiúhoz, de a közveszélyes gadarai megszállotthoz is, akitől pedig az emberek félelemmel és undorral fordultak el. Jézus, Isten létére mélyebbre szállt alá, mint ahova mi emberek szívesen szállnánk. Mi sokszor inkább egy métert felszállni szeretnénk, s úgy végiglebegni a földi élet felett, nehogy bepiszkoljuk a cipőnket. Jézus nem félt attól, hogy bepiszkolódik a lába, sőt ő mosta meg a tanítványai lábát is. Ő bele mert gázolni a bűn mocskába. Alászállt, s találkozott korrump tanúkkal, koncepciós bírakkal, gerinctelen tisztviselőkkel, pojáca királyokkal, a kegyetlenségben gyönyört lelő katonákkal. Jézus alászállt, és érezte a szenvedést, amit a bűn okoz. Alászállt, mert így találkozhatott a szerencsétlen, bűnös emberrel; veled és velem. Hordozta a szenvedést, a keresztet, hogy megbűnhődjön helyetted, mert ennyire szeret téged. S megszerezte a bűnbocsánatot, az értelmes, szent élet lehetőségét, az örökéletet és a boldogságot, s mindezt neked akarja ajándékozni. Mert ő ilyen ajándékokat ad az embereknek: Életet gyógyító hatalmát, a belsőt elárasztó békességet, megkönnyebbült, tiszta lelkiismeretet, minden félelmet legyőző szeretetet, az Istengyermeknek kijáró jogokat és így tovább. S mindezt Isten ingyen nekünk ajándékozza. S ha mi ezeket az ajándékokat elfogadjuk, s megbecsüljük, akkor az nem marad következmény nélkül az életünkben. Ezek megváltoztatják jellemünket és érzéseinket, megváltoztatják gondolatainkat, és megváltoztatják cselekvésünket is. Részint pont onnan is tudhatjuk, hogy Isten ajándéka valóban a miénk-e már, hogy ezek a változások történnek-e életünkben.

Azt mondja az apostol, ha tiétek már az ajándék, éljetez méltón hozzá! Ez azt jelenti, hogy ilyen tulajdonságok kezdenek kimunkálódni bennünk – nyilván nem az akaratunktól függetlenül, hanem az akaratunkkal együttműködve – mint például az alázat. Az alázat elkezd felváltani az ember született rátartó gögjét. Ha elfogadjuk az ajándékot, hogy Krisztus lelke lakjék a szívünkben, akkor ez a Lélek erős kritikuská lesz. Eszünkbe idézi Isten útmutatásait, s meglátatja velünk vétkeinket. Ha Isten ajándékát nem kidobjuk életünkéből, hanem a szívünkbe zárjuk, akkor hamar rájövünk, nincs mire felválni. Okosabb inkább bűneinket alázattal megvallani és megbánni, azért meg, ami jó van bennünk, helyénvaló dolog alázatosan hálát adni. Ha megbecsüljük, s használjuk Isten ajándékát, azaz együttműködünk Krisztus Lelkével, akkor kialakul bennünk a szelídség és türelem, s legyőzi a lobbanékony, bosszúéhes, haragvó természetünket. Jézussal igenis kordában tartható a harag. Jézussal lehetséges az, amit szintén ebben a levélben ír az apostol, hogy ha haragsztok is, ne vétkezzetek, s ne menjen le a nap a ti haragotokkal. S szintén csak Isten ajándékával betöltekezve lehetséges, hogy viseljétek el egymást szeretettel. Elviselni a világban is elviselik egymást többé-kevésbé az emberek. A krisztusi plusz, hogy szeretettel. Így változik meg annak az érzésvilága, aki elfogadja Isten ajándékát. A gögös, haragos, rosszhiszemű, bosszúsomjas, haragvó ember, alázatos, szelíd, türelmes és szeretetteljes lesz. Tapasztalod magadon ezt a változást? S ha igen, az ajándékozó Istennek adsz hálát érte, s szeretettel fordulsz afelé is, aki még nem tart ott e változásban, ahova te már elértél, vagy magadnak tulajdonítod a jót, s felfuvalkods? Vigyázz, ez utóbbi esetben már nem Isten ajándéka, hanem valami más hat rád!

Isten ajándéka megváltoztatja gondolatainkat is. A tévképzetekbe csontosodott, vagy éppenséggel csapongó világnézetet szilárdá teszi az igazságban. Az Isten ajándékát befogadó léleknek már nem lesz kérdés egy idő után többé, hogy van-e Isten. „A múltkor még úgy gondoltam, hogy van, de most, hogy beteg lettem, lehet, hogy nincs is”. Vagy „nagyon tetszett nekem Krisztus, de most, hogy Krisnáról is olvastam, ő is nagyon jó. Voltaképpen egy Isten van, mindegy, hogy hogyan imádjuk, s különben is eredeti ötlet a lélekvándorlás. Gazdasági kérdésekben viszont marxista vagyok, mert az mégiscsak tudományos és igazságosabb is. Legfeljebb akkor változtatok ezen a nézetemen, ha a horoszkópom javasolja”. – Nos, aki Isten ajándékait elfogadta, az nem marad meg az efféle kuszaságban. Ő nem sodródik gondolati síkon sem a világgal, hanem szilárd világképe van, melynek középpontja Krisztus. Hozzá viszonyít, akár családi, akár gazdasági, akár politikai, akár művészeti, akár szociális, vagy akár bármilyen kérdéstről is formál véleményt. S hogy valóban a Krisztus központú igazságban vagyunk-e szilárdak, azt az méri vissza, hogy az igazsághoz ragaszkodva a szeretetben növünk-e fel. Mert ha az igazságaink szeretetlenek, akkor hiába hivatkozunk Krisztus nevére, akkor nem Krisztus, az Isten ajándéka formálja az életünket.

S végül Isten ajándékai, amiket Jézus által ad nekünk, a lelki vezetőink is. Az apostolok, a próféták, a pásztorok és a tanítók. Ők is Jézus ajándékai a maguk gyarló emberi mivoltuk ellenére is. Ajándékok, akik arra adták, hogy felkészítsék a szenteket (azaz a gyülekezet tagjait) a szolgálat végzésére, Krisztus testének (azaz a gyülekezetnek, az egyháznak) az építésére. A hű szolgálók ezen serénykednek, s akik elfogadják őket ajándékként Istentől, ők készségben és tudásban, akaratban és rátermettségben valóban egyre alkalmasabbak lesznek a szolgálatra. Amikor az ember berzenkedik a szolgálat végzése ellen, olyankor nem Isten ajándéka, a krisztusi Lélek hat benne. Mikor Krisztus ajándéka formálja az életünket, akkor örömmel fedezzük fel a lehetőséget életünkben a szolgálatra. Mert a testben minden tagnak van valami funkciója, mely az egész test épülését szolgálja. S az egészséges, élő sejtek teszik is a test javára a dolgukat. Tudják és teszik a feladatukat. Neked mi a feladatod a gyülekezetben? Mit teszel a gyülekezet, a Krisztus test építésére? Akadt olyan ember is szolgálatom ideje alatt, aki felháborodott azon, hogy neki szolgálnia kéne. De higgyétek el, Testvérek, nem az én találmányom ez. Én még meg se születtem, mikor Isten így rendelkezett, hogy a pásztorok dolga, hogy felkészítsék a rájuk bízottakat a szolgálatra, Krisztus testének építésére. És akikben a Lélek munkál, meg is találják a szolgálatukat. Nagyon sokszínű lehet ez a szolgálat. A fűnyírástól, a karvezetésig, a személyszállítástól a pénzkezelésig, a temető rendezéstől a biztonságtételig, a táborkiszolgálástól az imádságig, mind-mind olyan szolgálatok melyek előre viszik Krisztus testét küldetése teljesítésében. Nagyon fontos a gyülekezetért otthon végzett imádság szolgálata is, ha valaki komolyan végzi. Annyira fontos az imaszolgálat, hogy katolikus testvéreink külön embereket tartottak arra, hogy ők csak imádkozzanak. Ez a gyakorlat szerintem nem helyes, de jól mutatja mégis az ima fontosságát. Azért hangsúlyozom ezt, mert idős emberek sokszor úgy érzik, ők már le vannak írva, mert nem tudnak szolgálni. Ez azonban nem igaz. Egyrészt tudnak, mert módjukban áll nekik is imádkozni, másrészt nincsenek leírva, különösen nem, ha csakugyan végzik is e szolgálatot.

Az ajándék megváltoztat. Isten ajándéka, – amint hallottuk – ha megbecsüljük megváltoztatja érzéseinket, gondolatainkat s tetteinket. Ha történik életedben e változás, akkor jó úton vagy, mert növekszel Krisztusban épülve a szeretetben. Ámen

- a) Milyen tulajdonságok gyakorlásával lehetünk méltóvá elhívásunkhoz?
 - b) Mi célból adott az Úr pásztorokat és tanítókat?
 - c) Hogyan jellemzi az apostol a kiskorúságot?
 - d) Mire kell az egyház minden tagjának, a Krisztus-test minden részének törekedni?
1. Érzed, hogy Isten ajándéka hat rád, és változtat téged? Miben? *(ha lehet, ne csak a türelmet említsétek, ámbár az is fontos)*
 2. Jellemző rád a világnézeti csapongás? Krisztus a világnézet központja? Hogy jelenik meg ez a családról, házasságról, nevelésről, politikáról, munkáról, művészetről alkotott gondolataidban? *(Nem muszáj mindet kifejteni, csak amelyiket lényegesnek gondolod)*
 3. Az igazsághoz ragaszkodva a szeretetben kell növekednünk! Hogy érzed, a hitismereted, a Krisztus-szereteted, a gyülekezet-szereteted és az emberek iránti szereteted arányosan növekszik?